

88.

**Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych
i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej**

z dn. 1 lutego 1921 r.

**do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r.
o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska w b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw № 92, str. 1659).**

Na podstawie art. 7 rozporządzenia R. O. P. z dn. 22 września 1920 r. o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska w b. zaborze pruskim (Dz. Ust. № 92 poz. 609) zarządza się co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. o dostarczeniu mieszkań na potrzeby wojska, ogłoszone w Nr. 136 Monitora Polskiego z dn. 21 czerwca 1919 r. i z dn. 11 listopada 1919 r., ogłoszone w Dzienniku Ustaw № 91 z r. 1919 poz. 493 wprowadza się i w b. dzielnicy pruskiej ze zmianami przewidzianymi w artykułach następujących:

Art. 2. W rozporządzeniu ogłoszonym w № 136 Monitora Polskiego z dn. 21.VI. 1919 r.

Ustęp 3-ci artykułu 1-go uzyskuje następujące brzmienie:

„Zażalenia kwaterodawców, dotyczące kwaterunku, rozstrzygają władze, powołane do rozstrzygania takich zażeń w myśl ustawy o dostarczeniu kwater dla siły zbrojnej i w czasie pokoju z dn. 25 czerwca 1868 r.” (Dziennik Ustaw związku północno-niemieckiego str. 523).

Zdanie 2-gie w ustępie 5-tym artykułu 3-go i ustęp ostatni artykułu 5-go odpada.

Art. 3. W rozporządzeniu z dn. 11 listopada 1919 r. (Dziennik Ustaw № 91 poz. 493).

Zdanie pierwsze paragrafu 5-go otrzymuje następujące brzmienie:

„W hotelach wogóle oraz pensjonatach mających 10 i więcej pokoi gościnnych wolno pomieszczać—w ilości pokoi, którą stosownie do liczby pokoi gościnnych ustanowi gmina—wojskowych, przybywających w sprawach służbowych, o ile oni odpowiadają warunkom, wskazanym w art. 1 p. a) i b) i 2, przytem żaden z wojskowych, niezależnie od szarży, nie może zajmować więcej niż jeden pokój”.

Do paragrafu 5-go dodaje się, jako drugi ustęp, następujące postanowienie:

„Zajęcie całego hotelu uważa się za rekwizycję budynku po myśli par. 14-go niemieckiej ustawy o świadczeniach wojennych z dn. 13 czerwca 1873 r.” (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 129).

Par. 6-y uzupełnia się następującym postanowieniem:

„Umieszczenie członków rodziny wojskowego w jego kwaterze dozwolone jest tylko za zgodą kwaterodawcy. W razie odmowy zgody bez do-

statecznego powodu rozstrzyga miejscowy komendant, na wniosek osoby zakwaterowanej, po zbadaniu istniejącej potrzeby.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kučhariski